

### סטפאן לשנבסקי ז"ל

חלקו רב בהקמת עדרי הבקר לבשר בדרום בכלל ובלכיש בפרט (השיר — „בוקרי לכיש“ לבטח עוד זכור לכולנו) ובהכנסת הבקר לחלב והקמת הרפתות לחלב במשק המשפחתי באיזור זה. גם לאחר פרישתו לגמלאות, לפני כ־6 שנים, המשיך בעבודה כמדריך בקר במשרה חלקית ועסק ב„פיתוח הרפת המשפחתית“, בעיקר במושב עוזה. לפני כ־3 שנים חלה ונאלץ להפסיק לעבוד.

סטפאן ז"ל היה אחד המומחים בארץ לגידול וייצור בשר. הוא היה צנוע ועניו וגם הכתיבה בעברית לא היתה קלה עליו. על אף זאת הופיעו מאמרים מקצועיים מפרי עטו ותוצאות של תצפיות וניסויי שדה, שערך, בעתונות המקצועית שלנו ואל נכון עדיין זכורים לקוראים. הוא היה גם יד ימינו של משה פפר ז"ל בגיבוש ההמלצות לפיטום עגלים וגידול הבקר לבשר, שפורסמו על-ידי משרד החקלאות.

סטפאן ז"ל היה חבר טוב בעבודה ותמיד היה מוכן לעזור. הוא היה גם בין העובדים החרוצים והמסורים שהכרתי, ואין ספק, שהיה אחד הראשונים לזכות בתואר „עובד מצטיין“ לוא עדיין עבד בעת חלוקתו.

בתקופה האחרונה סבל מאד ממחלתו, אך האיר לו המזל וזכה להביא את בתו היחידה לחופה לפני מספר חדשים.

הלך מאיתנו אחד מבעלי המקצוע המעולים בענף וגם רע וידיד, שאל נכון רב היה חלקו בקידום ענף הבקר, בייחוד גידול הבקר לבשר, בארץ.

יהי זכרו צרור בצרור החיים.

בנימין לב

ש.ה.מ., המחלקה לבקר

לפני ימים מספר ליוונו למנוחת עולמים את סטפאן לשנבסקי ז"ל, שנפטר ב־13.1.76 בראשון לציון. בשנותיו האחרונות סבל מאד ממחלתו וכאשר עבר לראשון לציון נותק במידה רבה הקשר עמו. על אף זאת שמר על קשר עם הענף ולא מזמן פורסם מחקר בו לקח חלק, עם ד"ר דוד לוי ואחרים, על פיטום עגלים.

סטפאן ז"ל הגיע ארצה מפולין ב־1957 לאחר תלאות רבות מאד. כבן לבעלי קרקעות וחקלאים אמידים בפולין (היו מעט מאד יהודים מסוג זה) למד, כאחד היהודים הבודדים, חקלאות באוניברסיטה וסיים בתואר מהנדס — אגרונום. שוב, כאחד היהודים הבודדים הלך לקורס קצינים והיה קצין במילואים. בזכות היותו קצין בצבא הפולני ניצל מהשואה, כי בתחילת מלחמת העולם השנייה נלקח למחנה שבויי מלחמה. לאחר נפילת פולין בידי הגרמנים שוחררו החיילים הפולניים (פרט לקצינים), ואילו היהודים שביניהם הועברו כמעט ישירות למחנות ההשמדה. סטפאן נשאר כלוא במחנה שבויים שהיה בפיקוח הצלב האדום. בחוזרו לפולין לאחר המלחמה מצא, שמשפחתו הושמדה, ביתו הרוס והוא עצמו כבעל קרקעות וכקצין בצבא הפולני נחשב כ„קולאק“ וכ„בורגני יהודי“. על אף זאת בנה לעצמו משפחה חדשה, שינה את שמו מ„איבשיץ“ ל„לשנבסקי“ ועבד כאגרונום במשרד החקלאות הפולני, כמומחה לגידול בעלי-חיים, בעיקר בנושא הפיטום.

בארץ התחיל את עבודתו כמדריך כפרי במחלקה להתישבות של הסוכנות היהודית ולאחר מכן, עם הקמת מינהל ההדרכה ו.ש.ה.מ., עבר להיות מדריך איזורי לגידול בקר. הוא הגיע עם משפחתו לקרית־גת והיה בין ראשוני תושביה ובין ראשוני המדריכים והמקימים של חבל לכיש.